

[Bernhard Baunsgaard]

Jeg gør opmærksom på, at der i 1987, altså i år, er kommet en betænkning om strafferammer fra Straffelovrådet. I denne er det foreslået, at § 244, som i meget høj grad beskæftiger sig med volden i samfundet, skrives om; den er for indviklet.

Jeg er tilhænger af, at paragraffen kommer frem i den forenklede form, som Straffelovrådet har foreslået, sådan at man kan få en hurtig retsforfølgning. For det, der tager tid for domstolene i dag, det er at afgøre, om man er sagesløs, når man er i slagsmål, eller i hvor høj grad man er sagesløs – hvem begyndte? Det afgørende for fremtiden bliver efter Straffelovrådets forslag, om man har været med i slagsmålet. Vi vil ikke have slagsmål i samfundet. Jeg er tilhænger af og håber, at ministeren fastholder netop det forslag.

Derefter er der talt om BZ'ere. Jeg tror ikke, der er nogen i dette Ting – eller i hvert fald meget få – der er tilhængere af, at man uden videre kan sætte sig i besiddelse af andres ejendom. Men der er en hel del af os, der har sagt, at det var rimeligt, om de københavnske myndigheder og myndighederne i andre store byer ikke lod huse ligge hen det ene år efter det andet, når der er unge, der gerne vil have et sted at bo.

Det seneste eksempel, jeg kender, er eksemplet hernede i den indre by, hvor der er et gammelt hus, der i 10 år har været ubeboet. Derefter bliver det solgt til en pensionskasse, og pensionskassen har så ejet det i 1½ år, uden at der er sket noget. Er det mærkeligt, om unge, der gerne vil have et sted at bo, synes, at 1½ år er længe nok at vente på myndighederne? Vestberlin havde de alvorligste sammenstød, og vi har været lige ved at få det her. Jeg sagde dengang og vil gerne gentage det, for at jeg ikke skal udsættes for urimelige beskyldninger igen: Jeg synes, politiet dengang i Ryesgade optrådte overordenlig klogt og fornuftigt ved ikke øjeblikkelig at storme løs på huset. Og det endte jo med – som det skulle – at huset blev rømmet.

Men 1½ år! Det er urimeligt, at der står et hus, uden at der gøres noget ved det. Det blev sagt før, at man skulle gøre dette, at når et hus rømmes, så skal håndværkerne dagen efter rykke ind for at reparere det eller rive det ned. I Vestberlin, hvor man havde disse alvorlige sammenstød, blev der orden, dengang man fik vedtaget den regel.

Jeg ved godt, at overborgmesteren i København siger, at det er i orden nu. Så kan jeg ikke forstå, at der kan ske dette. I sommer har man besat et hus, der i 1½ år har stået tomt. Det er urimeligt. Det er at opfordre folk og unge, der er utålmodige, til at gøre et eller andet. Det bliver ikke lovligt af den grund, men det er dog forståeligt.

Må jeg derefter vende mig til, hvad vi i øvrigt skal gøre. Jeg har sagt: En klar lovgivning, der muliggør en hurtig retsforfølgning. Jeg havde sidste år i anledning af årets finanslov en diskussion med justitsministeren og sagde: En forudsætning for en hurtig afgørelse af sagerne er, at vi styrker domstolene. Det lykkedes for os at blive enig med ministeren om, at der skulle flere penge til domstolene, så de kunne overkomme sagerne hurtigere.

Jeg håber, at ministeren får gennemført den nye strafferamme i § 244. Jeg gør opmærksom på, at der er tale om lettelser for de mindre voldsforbrydelser, men også stramninger for de alvorligere. Vi er tilhængere af begge dele. Jeg håber, den kommer hurtigt igennem.

Jeg kan også sige, at jeg glæder mig over, at ministeren har foreslået en forøgelse af bevilningerne til Det Kriminalpræventive Råd. Sidste år havde vi diskussion om det; det kneb lidt mere at blive enige, men vi blev enige om en forøgelse. Og det skal strammes denne gang også.

Vi er også nødt til at se i øjnene, at ønsker vi, ønsker vi virkelig, at kriminaliteten i dette samfund skal gå ned, så er vi nødt til at hjælpe dem, der er kommet ind i det, på en eller anden måde. Det kan være, at det er deres egen psykologi, der er bygget lidt forkert sammen – så må vi hjælpe dem til at komme ud af det. Og det er kriminalforsorgen, der skal styrkes. Det bliver måske det, vi kommer til at skændes om, når vi skal have vedtaget årets finanslov. Det kan ikke hjælpe noget, at man kommer med indgreb uden at stille det klare spørgsmål: Formindsker det kriminaliteten? Gør det det, så er svaret ja! Er det hævn, bare hævn, så er det nej!

Birgith Mogensen (CD):

CD mener, at essensen i Fremskridtspartiets forespørgsel er aktuel, og det har den været i alt for mange år, desværre. Dog er det paradoksalt, at netop justitsminister hr. Erik Ninn-Hansen bliver opfordret til at svare på, hvad